

А ти, Вълчо, дѣлалъ си брѣзитѣ
вмѣсто съсъ крака си — съсъ жбитѣ,
затова не ще да те разтакамъ,
но ще трѣбва малко да се чака,
както чакатъ горе на тавана
шестъ кокошки, легнали, да стана,
както чака Заю и кротува,
та по редъ на всички да врачувамъ.
И нали сж лакоми, горкитѣ,
изведнѣжъ имъ свѣтнаха очитѣ.
Вмѣсто да прихванатъ къмъ гората,
влѣзоха сами въ одаята.
Не следъ много дотърча пждаря,
а следъ него, ето, и овчаря.
Весели и малко зачервени,
влѣзоха при гоститѣ смутени.
Вечертъта на Вълчо, сиромаша,
и на Лиса — кожитѣ одраха.
И отъ тѣхъ направиха съ подплата
топлички кожуси за децата.

Ат. Душковъ

ЛЪВОВЕТЪ НА ФИЛМЪ

Всички обичаме да гледаме на филмъ живи звѣрове, както тѣ живѣятъ въ своята родина. Но да се фотографиратъ тѣ на филмовъ апаратъ е много опасно и мжно. Особено е мжно да се фотографиратъ живи лъвове въ тѣхнитѣ легловища.

Единъ американецъ билъ изпратенъ въ Африка, къмъ езерото Танганайка, да направи снимка на живи лъвове. Той взелъ съ себе си голѣмъ брой негри и опитни ловци и се впусналъ да дири лъвове.

Единъ мѣстенъ ловецъ дошълъ при него и му предложилъ да го заведе въ царството на лъвоветѣ.

— Не се бойте, — увѣрявалъ го ловецътъ. — тѣ не нападатъ на човѣка, ако той не ги предизвика.

Но фотографътъ не вѣрвалъ и за всѣки случай взелъ още по-вече негри за охрана.

Тѣ тръгнали по коритото на една пресъхнала рѣка.